

VŠEOBECNÉ KNĚŽSTVÍ VĚŘÍCÍCH

Kázání ze soboty 17.3.2018 – br. Michal Balcar

Úvod

Až jednou každý z nás přijde na poslední soud, tak Bůh se nás zeptá: „Proč jsi, milý/á x/ y ne/dělal/a to či ono?“ A vy odpovíte: „My jsme měli takového šikovného kazatele, Michala Balcara, a ten nám říkal, že to či ono dělat nemusíme.“ A Bůh řekne: „Počkej x/y, vy jste přece vyznávali zásadu všeobecného kněžství věřících, ne? Tak co se vymlouváš na Balcara? To nebyl žádný kněz.“ A vy řeknete: „Všeobecné kněžství věřících? To slyším prvně.“ No, a abyste to nemohli říci, tak této důležité protestantské zásadě věnuji své dnešní kázání.

Biblický text

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu‘, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. Kdysi jste ,vůbec nebyli lid‘, nyní však jste lid Boží; pro vás ,nebylo slitování‘, ale nyní jste došli slitování.

Kéž jsou tato slova Hospodinova protipólem toho zlého kázání, které jsem měl před třemi týdny, na téma „běda vám!“

Výklad

Tento výrok byl původně adresován Izraeli ihned poté, co opustil Egypt během exodu. A tehdy je Hospodin povolal k tomu, aby se stali královským kněžstvem. Apoštol Petr pak tento výrok rozšířil na všechny křesťany. Tedy nejen na faráře a kazatele. Ale na každého věřícího. Naše církve se k této zásadě hrdě hlásí, což se navenek projevuje například absencí liturgického oděvu u kazatelů (Což platí ve většině případů. Někdy i adventističtí kazatelé používají talár. Díky za upozornění JŠ). Jenže co z toho vlastně vyplývá? Co od nás Bůh očekává, když říká, že jsme královským kněžstvem?

Kdo je kněz? Kněz je ten, kdo vykonává náboženské obřady. To je nejjednodušší definice. V římskokatolické církvi ho poznáte na první pohled. To je ten, kdo má jiné oblečení. A dokonce i v civilu nosí kolárek, aby bylo zřejmé, kdo je kdo. Jsme-li kněžími všichni, asi nejsme povoláni k tomu nosit odlišné oblečení (i když bojovníci za „slušný křesťanský outfit“ by se mnou patrně nesouhlasili). A zdá se, že nejsme všichni povoláni ani k tomu, abychom vykonávali obřady. Co tedy znamená, že jsme „královskými kněžími a kněžkami“?

Dovoďte mi najít odpověď trochu oklíkou. Dnes odpoledne budeme slavit bohoslužbu křtu. Tři lidé se rozhodli odevzdat svůj život plně Ježíši Kristu. To je vždycky chvíle vhodná k tomu, aby si člověk připomněl i své obrácení. Jak se to vlastně děje, že člověk uvěří? Je to nepochybně velké tajemství mezi Bohem a člověkem. A přesto se obrácení děje i viditelným způsobem. Víra totiž k většině z nás přichází zabalená do jiného člověka. Ano, uznávám, že existuje malé procento těch, kdo uvěřili díky tomu, že si v pracovně četli Písmo. Přesto platí, že 98% z nás bylo osloveno vírou jiného člověka, který pro nás byl inspirativní, ba strhující. A to je přesně ono! To je královské kněžství! To je naplnění role prostředníka.

Co ale královské kněžství není? Není to výzva ke křesťanské dokonalosti. Protože každý z nás ví, že křesťanská dokonalost je jenom křesťanské pokrytectví. Není to ani výzva k čištění

sborů s argumentem: „Co by tomu řekli lidé?“ Je to výzva k opravdovosti. Je to výzva k žití víry navzdory našim chybám. Dobrý kněz totiž nestrhává pozornost na sebe. Je jen prostředníkem. Jeho úkolem je, aby v něm byl patrný živý Bůh a jeho působení.

